

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๖๐/๒๕๖๐

ศาลปกครองกลาง
ศาลจังหวัดสึคิว

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของและเป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ซึ่งออกตามโครงการเดินสำรวจพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์เพื่อออก น.ส. ๓ ก. โดยใช้รูปถ่ายทางอากาศ โดยเจ้าของที่ดินเดิมได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องเรื่อยมา มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนขายหลายทอดจนตกมาเป็นของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดี ได้ครอบครองและทำประโยชน์ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้เพิกถอน น.ส. ๓ ก. ดังกล่าว เนื่องจากเป็นการออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะตั้งอยู่ในเขตป่าไม้ถาวรและเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องห้ามมิให้ออกเป็นหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากที่ดินไม่ได้อยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้ถาวร และเขตป่าสงวนแห่งชาติ “ป่าเขาเสียดอ้า ป่าเขานกยูง และป่าเขาอ่างหิน” ผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลภายนอกได้ซื้อที่ดินมาโดยสุจริต เสียค่าตอบแทน และได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดเชยค่าเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำให้การว่า ที่ดินพิพาทอยู่ในเขตป่าไม้ถาวร และเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องห้ามมิให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน แม้จะซื้อที่ดินมาโดยสุจริต เสียค่าตอบแทน ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็ไม่อาจอ้างการได้สิทธิในที่ดินได้ การออก น.ส. ๓ ก. ดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย การเพิกถอน น.ส. ๓ ก. ของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีนี้โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าตนเป็นผู้มีสิทธิครอบครองเป็นสำคัญ การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้นั้น ศาลจำต้องพิจารณาให้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิครอบครองตามที่กล่าวอ้างหรือเป็นที่อยู่ในเขตป่าไม้ถาวรและเขตป่าสงวนแห่งชาติ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม